

Kostel Panny Marie pod řetězem konec mosta býval středem opevněného útvaru komendy řádu johanitů (maltézských rytířů) na strategicky významném místě u předmostí bývalého Juditina mostu. Klášter založil český král Vladislav II. V r. 1169 jako první johanitskou komendu v Čechách. Král daroval řádu okolní pozemky včetně západní části ostrova Kampy. Postupně zde bylo postaveno cca 50 domů spadajících pod jurisdikci řádu.

Původní románský trojlodní kostel byl větší než dnešní stavba a zachovaly se z něj zbytky v nynějším nádvoří (arkády na jižní zdi) a v postranní lodi dnešního kostela. Křížová klenba je pozůstatkem románské baziliky. V pol. 13. stol. byl kostel rozšířen o raně gotické kněžiště.

Rozsáhlá gotická přestavba celého trojlodí započala v pol. 14. stol., kdy byla zbořena románská bazilika. Kolem r. 1375 byla vystavěna gotická předsíň v západní části a u ní kolem r. 1389 dvě mohutné hranolové věže. Novogotické cimbuří je z r. 1836. Dále již stavba nepokračovala a tak ze zbořeného románského trojlodí se stalo nynější nádvoří mezi věžemi s předsíní a vlastním kostelem. Ten byl přestavěn z raně gotického kněžiště za velmistra Matouše Děpolta z Lobkovic na přelomu 16. a 17. stol. Dnešní podobu získal při barokní přestavbě v l. 1640 - 60 podle projektu C. Luraga. Ve štítu kostela je umístěna dřevěná, pozdně gotická socha Madony.

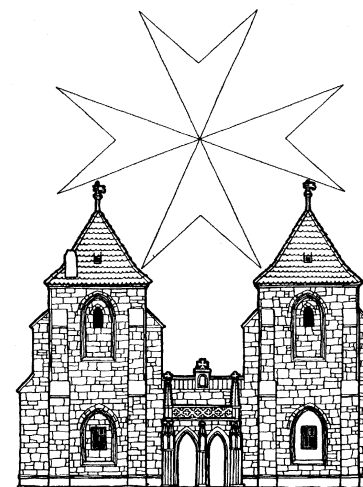
Hlavní oltář s řezbami představujícími výjevy ze života apoštola Pavla je od J.P.Vendy z r. 1730. Kazatelna asi od téhož autora je z doby před r. 1750. Sochy světců na konzolách hlavní lodi jsou od J.J. Bendla (po r. 1651). Hlavní oltářní obraz (Panna Maria a Jan Křtitel - pomocníci maltézských rytířů v bitvě s Turky u Lepanta r. 1571) je dílem Karla Škréty ze 60. let 17. stol. Od Škréty je také obraz sv. Barbory na bočním oltáři. V hlavní lodi stojí mramorová socha velkopřevora Rudolfa Coloredo-Walsee, který se v 17. stol. zasloužil o přestavbu kostela a kláštera. Socha je od E. Maxe z pol. 19. stol. Křížová cesta na stěnách kostela je od řádového malíře Vachka. Tepané mříže ze 16. a 17. stol byly doplněny novými podle návrhu J. Fanty. Kostel prošel rozsáhlou renovací v l. 1965 - 87. V roce 1909 nahradil Jindřich Schiffner staré varhany z 30. let 18. století, z nichž zůstala zachována jen baroková varhanní skříň a 45 původních cínových píšťal v prospektu. Další přestavba varhan byla provedena v roce 1987 za použití části píšťal ze Schiffnerových varhan (pražské družstvo Igra). V roce 2006 provedla generální opravu varhan Organa Kutná Hora.

Květiny na koncert daruje KVĚTINÁŘSTVÍ u ČERVENÉHO LVA

Příští koncert VARHANNÍCH NEŠPOR MALTÉZSKÝCH RYTÍŘŮ se uskuteční v pondělí 17. února 2020 v 17 hod.

www.sdh.cz, elja@sdh.cz

Suverénní řád maltézských rytířů
Společnost pro duchovní hudbu
si Vás dovoluji pozvat na
KONCERT DUCHOVNÍ HUDBY

V KOSTELE PANNY MARIE POD ŘETĚZEM
Praha 1 – Malá Strana, Lázeňská ul.
v pondělí 20. ledna 2020 v 17.00 hod.

VARHANNÍ NEŠPORY MALTÉZSKÝCH RYTÍŘŮ
probíhá za podpory městské části Praha 1

Účinkují:

Šárka Petříková – housle
Ondřej Valenta – varhany

(vstup volný)

PROGRAM:

- Johann Sebastian Bach:** Fuga sopra Magnificat, BWV 733
(1685-1750) Sonáta G dur, BWV 1021
(*I. Adagio II. Vivace III. Largo IV. Presto*)
- F. Mendelssohn-Bartholdy:** Allegro, chorál a fuga D dur / d moll
(1809-1847)
- Jan Jakub Ryba:** Duetto pro housle a varhany:
(1765-1815) (*III. Romance IV. Rondo*)
- Antonín Dvořák:** Preludium G dur
(1841-1904)
- Sigfrid. Karg-Elert:** Sanctus, op. 48 B/1
(1877-1933)
- Luis Vierne:** Arabesque (*z cyklu Skladeb ve volném stylu*)
(1870-1937)
- Otto Olsson:** Romance, op. 24
(1879-1964)

Šárka Petříková (*1992) začala hrát na housle v šesti letech pod vedením violoncellisty Stanislava Sůvy. Základům hry se učila v ZUŠ Jabloňové v Liberci. Od osmi let navštěvovala mistrovské kurzy u prof. Jindřicha Pazdery v Písku. Již za dob studia na základní umělecké škole se s úspěchem účastnila soutěží tuzemských i mezinárodních. Po úspěšném přijetí na Pardubickou konzervatoř zde studovala čtyři roky ve třídě Jiřího Kuchvála. Zbývající dva roky šestiletého studia konzervatoře dokončila v Praze na Státní konzervatoři pod vedením Jaroslava Foltýna. V roce 2013 byla přijata ke studiu na HAMU, kde započala studium pod vedením Jiřího Panochy, primária světoznámého Panochova kvarteta. V roce 2018 zde dokončila navazující magisterské studium u profesora Jindřicha Pazdery. V současné době se soustředí na sólovou i komorní hru. Založila smyčcové kvarteto Hanse Krásy, s nímž sklízí výrazné úspěchy. Od letošního roku je členkou orchestru Národního divadla.

Ondřej Valenta (*1990) mezi lety 2014 a 2019 studoval na Akademii múzických umění v Praze u Pavla Černého. Tomu předcházelo studium v letech 2009 – 2015 pod vedením předního českého varhaníka, Jana Hory, na varhanním oddělení Pražské konzervatoře, kde se zároveň věnoval hře na cembalo u Ivany Bažantové a hře na klavír u Jany Macharáčkové. Ve studiu hry na cembalo pokračuje i nadále na Akademii múzických umění v Praze ve třídě Moniky Knoblochové. V akademickém roce 2017 / 2018 své vzdělání obohatil studijním pobytem na prestižní Universität Mozarteum v Salcburku pod vedením prof. Hannfrieda Luckeho. Před přijetím na Konzervatoř navštěvoval ZUŠ Mn. Hradiště (klavír) a ZUŠ Mladá Boleslav (varhany), kde nyní působí jako pedagog. Úspěšně se zúčastnil již několika interpretačních soutěží (zejména Organum regium v Pardubicích a Bachův varhanní podzim v Brně). Své vzdělání doplňuje pravidelně na mistrovských kurzech u nás i v zahraničí (Německo, Francie, Nizozemí, Španělsko, Lichtenštejnsko) pod vedením předních odborníků (J. Tůma, M. Schmeding, P. Crivelaro, L. Lohmann, E. Wiersinga, T. Jellema, J. P. Griveau, S. Baier, K. Urbaniak). Mimo školu spolupracuje se sólisty, sbory i orchestry. Intenzivněji spolupracuje především s flétnistkou Evou Prchalovou a houslistkou Šárkou Petříkovou, s nimiž založil soubor NiTrio. Kromě koncertní činnosti v České republice vystoupil již i ve Francii, Španělsku, Německu, Itálii, Švédsku, Rakousku a v Polsku. Od roku 2016 působí jako varhaník a regenschori při Královské kolegiální kapitule na pražském Vyšehradě.